<u>בבית המשפט העליון</u>

בש"פ 7194/05

בפני:	כבוד השופט ס' ג'ובראן
העוררים:	1. פלוני 2. משה גוטמן 3. בצלאל סמוטריץ' 4. פלוני 5. עידוא גנירם
	נ ג ד
המשיבה:	משטרת ישראל - ימ"ר תל-אביב ושב"כ

ערר על החלטת בית-המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בב"ש 92550/05 מיום 25.7.05, שניתנה על-ידי כבוד השופטת ד' קרת-מאיר

בשם העוררים 1,2,3,5:	עו"ד עדי קידר
בשם העורר 4:	עו"ד ירום הלוי
בשם המשיבה:	עו"ד מיה חדד

<u>החלטה</u>

בפני ערר על החלטת בית-המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בב"ש 92550/05 מיום 25.7.05 (כבוד השופטת ד' קרת-מאיר), לפיה נדחה עתרם של העוררים, אשר הוגש על החלטת בית-משפט השלום בתל-אביב-יפו מיום 24.7.05 (כבוד סגן-הנשיא א' גולדין).

ביום 12.7.05 נעצרו העוררים לאחר שיוחסו להם עבירות של קשירת קשר לפשע; הפרעה לנתיב תחבורה ציבורי וסיכון חיי אדם; היזק בזדון; חברות בהתאגדות אסורה והמרדה. לפי פרטי העבירה החשד העולה מהעוררים הוא בכך, שסיכון חיי אדם היה בהנחת דבר בנתיב תחבורה ציבורי ומתוך כוונה לחסום כבישים ולפגוע בתשתיות.

בית-משפט השלום (כבוד סגן-הנשיא א׳ גולדין) הורה על מעצרם של העוררים עד ליום 31.7.05 על-מנת לאפשר את מיצוי החקירה. בהחלטתו נאמר, כי מדובר בבקשה שלישית להארכת מעצר, אולם נקבע בהחלטתו, כי הוצגו בפניו הן דו״חות חקירה והן חומר רב וסודי לעניין חקירתו של כל אחד מהעוררים ואת מה שנותר לעשות בהמשך המעצר.

על החלטת בית-משפט השלום לעצור את העוררים הגישו העוררים ערר לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו. בית-המשפט המחוזי (כבוד השופטת ד׳ קרת-מאיר) דחה את הערר בקובעו, כי לאור החומר שהוצג שבפניו לגבי כל אחד ואחד מהעוררים, אשר מתעד את החקירות אשר נעשו עד היום וכן דו״ח מידע סודי המסביר את המשך החקירה, יש להותיר את העוררים במעצר על-מנת להשלים את אותן פעולות חקירה.

מכאן הערר שבפני, בגדרו חוזרים העוררים על טענותיהם כפי שהעלו בפני בית-המשפט המחוזי.

עיקר טענת באי-כוח העוררים הוא, כי הגם שבמעשיהם של העוררים, גרמו הם להפרעה ציבורית, אין כל עילת מעצר נגדם, שכן אין הם מהווים סכנה לביטחון הציבור ושלומו. לטעמם, שיבוש הסדר הציבורי שגרמו העוררים אינו יוצר עילת מסוכנות. לאור זאת, מבקשים באי-כוח העוררים, לשחרר אותם ללא כל תנאי ולקיים את חקירות שירות הביטחון הכללי כאשר העוררים יהיו משוחררים. עוד מוסיפים וטוענים באי-כוח העוררים, כי לעוררים אין כל עבר פלילי וכי להם משפחות נורמטיביות.

מנגד, תומכת באת-כוח המשיבה בהחלטת בית-המשפט המחוזי ומבקשת לדחות את הערר. לטענתה, מעצרם של העוררים דרוש הן לצרכי חקירה, כאשר יש בידה של המשיבה ראיות הקושרות אותם לביצוע המעשים המיוחסים להם ולאור מסוכנותם דווקא בימים אלה של התפרעות ואלימות בתקופת ההתנתקות.

יש לציין, כי במהלך הדיון בפני, הצהירו באי-כוח העוררים, כי הם מסכימים לכך, שחלק מן הדיון יהיה בדלתיים סגורות, על-מנת שאשמע מידע רלוואנטי אודות החקירה מטעם נציגי שירות הביטחון הכללי.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושמעתי את הסברי אנשי שירות הביטחון הכללי ולאחר ששקלתי את כלל נסיבות העניין, הגעתי לכלל מסקנה, כי אין מקום להתערב בהחלטתו של בית-המשפט המחוזי.

בעניינו, מחומר החקירה עולה, כי המעשים המיוחסים לעוררים הינם חמורים וזאת במיוחד בימים אלה, שמדינתנו שרויה בימים שאינם כתיקונם. מעשיהם של העוררים, חסימת כבישים ופגיעה בתשתיות באמצעות הנחת דבר בנתיב תחבורה ציבורי, הפעיל את כוחות החירום, אשר נאלצו לפנות את פקקי התנועה וההמולה שהייתה בציבור ובכך הביא לפגיעה קשה בסדר הציבורי, בשגרת החיים התקינה ואף לסכנה לביטחון הציבור ושלומו.

במקרה דנן, מחד גיסא, עומדת זכותם של העוררים לחופש הביטוי ולקיום מחאה. מאידך גיסא, המשיבה מבקשת לשמור על הסדר הציבורי ועל ביטחון הציבור הרחב. נראה, איפוא, כי באיזון הראוי בין ערכים אלה, ידה של המשיבה על העליונה. שכן, לעוררים קיימת האפשרות לממש את זכותם לחופש הביטוי וכן להביע את מחאתם האידיאולוגית בדרכים מקובלות, אשר אינן מהוות מטרד והפרעה לציבור ואינן מהוות סכנה לביטחון הציבור ושלומו, וזאת במיוחד בהתחשב באירועי הימים האלה.

יפים לעניין זה דברים שנאמרו בבש"פ 5426/05 נדב טייכמן נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, ניתן ביום 21.6.05):

> "אי אפשר לדון בעניינם של העוררים במנותק מאירועי הזמן והתקופה... אין המחאה מכשירה ביצוע עבירות פליליות... חובת הציות לחוק עומדת מעל כל המחלוקות וחלה על כולם באופן שווה, ובמסגרתה ניתן להביע עמדה או מחאה. לא ניתן לחצות קווים אדומים תוך נשיאת דגל של השקפת עולם...".

כמו-כן, יפים לעניין זה דברים שנאמרו על-ידי חברי הנשיא א' ברק בבש"פ 5934/05, בש"פ 6238/05 שי מלכה ואח' נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, ניתנה ביום 21.7.05):

> "קיימת מחלוקת קשה בציבור הישראלי בשאלת ההתנתקות. מחלוקת זו יש לנהל בסובלנות ובהבנה. יש לאפשר חופש ביטוי לכל דעה ולכל עמדה. ראוי להן למחלוקות הציבוריות שייבחנו בשוק הרעיונות. כך בתקופות של רגיעה; כך בתקופות של מתח ומחלוקת

(בג"ץ 3451/02 אלמדני ואח' נ' שר הביטחון, בנימין בן אליעזר ואח', פ"ד נו(3) 30). עם זאת, את המחלוקת הציבורית יש לקיים במסגרת הכלים הקיימים."

(ראו גם בש"פ 6716/05 יצחק טבגר נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, ניתן ביום 17.7.05)).

כמו-כן, מחומר החקירה שהונח בפני שוכנעתי, כי יש מקום לנקוט בפעולות חקירה, אשר אין אפשרות לקיימן, אלא כשהעוררים נתונים במעצר.

מטעמים אלה כולם, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ' בתמוז תשס"ה (27.7.05).

ש ו פ ט

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח.05071940_H01.doc
מרכז מידע, טל' 02-6593666 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il